

beschikking

Datum	19 april 2013
Nummer	RWS-2013/21271
Onderwerp	Wijziging van de watervergunning van 17 september 2008, nummer RWS/DUT-2008/3737, gewijzigd bij besluit van 28 juli 2011, nummer RWS/DUT-2011/1865 voor het brengen van stoffen en het lozen van afvalwater in de Kernhaven en het Amsterdam-Rijnkanaal en het onttrekken van water aan de Industriehaven en de Energiehaven voor:
	Nuon Power Generation B.V.
	Keulsekade 181
	3534 AC Utrecht
WaVe nummer	Wtw8436

Inhoudsopgave

1. Aanhef
2. Besluit
3. Voorschriften
4. Overwegingen
5. Toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer
6. Procedure
7. Conclusie
8. Ondertekening
9. Mededelingen
- Bijlage 1: Begripsbepalingen
- Bijlage 4: Tekeningen
- Bijlage 5: Opzet bedrijfsnoodplan

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

1. Aanhef

De minister van Infrastructuur en Milieu heeft op 23 november 2012 een aanvraag ontvangen van Nuon Power Generation B.V., verder Nuon genoemd, om de vigerende vergunning als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Waterwet (Wtw) voor het verrichten van handelingen in een watersysteem te wijzigen.

De aanvraag is namens de aanvrager ingediend door Arcadis Nederland B.V.

De aanvraag betreft:

- Het brengen van stoffen, afkomstig van de nieuwe biomassacentrale Groene Weide, gelegen op het terrein van Nuon Utrecht, bedrijfsonderdeel Lage Weide op het adres Atoomweg 7, 3542 AA in Utrecht in de Kernhaven en Amsterdam-Rijnkanaal;
- Het onttrekken van water aan de Energiehaven.

De aanvraag is geregistreerd onder nummer RWS/SCV-2012/5658.

Tegelijkertijd met het indienen van deze aanvraag heeft Nuon een aanvraag op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht ingediend. De provincie Utrecht en de minister van Infrastructuur en Milieu hebben, overeenkomstig paragraaf 3.5 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en paragraaf 4 van hoofdstuk 6 van de Waterwet, de beslissing op de beide aanvragen gecoördineerd voorbereid.

2. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Milieu als volgt:

- I. De aan Nuon Power Generation B.V. verleende vergunning van 17 september 2008, nummer RWS/DUT-2008/3737, het laatst gewijzigd bij besluit van 28 juli 2011, nummer RWS/DUT-2011/1865 als volgt te wijzigen:

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

- a. Voorschrift 1, eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

Soorten Afvalwaterstromen

1. Het op de Kernhaven en het Amsterdam Rijnkanaal te lozen afvalwater mag uitsluitend bestaan uit de, in de tabel genoemde afvalwaterstromen die via bijbehorende meetpunten geloosd worden:

meetpunt	Soort afvalwaterstroom
LW6	koelwater Lage Weide LW6
MK11	koelwater Merwedekanaal MK11
MK12	koelwater Merwedekanaal MK12
GW	koelwater secundair koelsysteem biomassacentrale
	spoelwater koelwaterfilterinstallatie Lage Weide
	spoelwater koelwaterfilterinstallatie Merwedekanaal
	Hemelwater
	Regeneratiewater DEMI installatie Lage Weide
	hemelwater tankplaats Merwedekanaal
	spoel- en schrobwater
	Ketelspuiwater
	overstort stadsverwarmingswater
	regeneratiewater onthardingsinstallatie Merwedekanaal t.b.v. stadsverwarmingswater

- b. Voorschrift 2, eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

Koelwater

1. Het koelwater zoals genoemd in voorschrift 1 mag slechts worden geloosd als de navolgende grenswaarden niet worden overschreden:

Meetpunt	warmtevracht MW _{th}
LW6	200
MK11	90
MK12	190
GW	1,6

- c. Voorschrift 13 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het te onttrekken oppervlaktewater uit de Industriehaven en de Energiehaven mag uitsluitend gebruikt worden als koelwater voor de centrales Merwedekanaal, Lage Weide en Groene Weide.

2. De locatie van de innamepunten is aangegeven in bijlage 4 van deze vergunning.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

- d. Voorschrift 14, eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

De hoeveelheid te onttrekken oppervlaktewater, als bedoeld in voorschrift 13, mag niet meer bedragen dan de in de onderstaande tabel genoemde hoeveelheden:

Centrale	Maximum debiet
Merwedekanaal	12,5 m ³ /s
Lage Weide	8,75 m ³ /s
Groene Weide	300 m ³ /uur

- e. Voorschrift 17 wordt aan de vergunning toegevoegd.

Voorschrift 17
Bedrijfsnoodplan

1. Uiterlijk 2 maanden voor de in gebruik name van de biomassacentrale moet de vergunninghouder bij de waterbeheerder een bedrijfsnoodplan indienen.
 2. De vergunninghouder moet er zorg voor dragen dat het in het eerste lid bedoelde plan, zo vaak als dit in verband met wijzigingen nodig is, wordt aangepast.
 3. Het in het eerste lid bedoelde bedrijfsnoodplan behoeft de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder en moet voldoen aan de richtlijnen die in bijlage 5 zijn aangegeven.
- f. De in bijlage 1 genoemde begrippen worden aan de begrippenlijst toegevoegd.
- g. Bijlage 2 van het wijzigingsbesluit van 28 juli 2011, met nummer RWS/DUT-2011/1865 (tekeningen) wordt omgenummerd in bijlage 4.
- h. Aan bijlage 4 wordt een nieuwe rioleringstekening toegevoegd met nummer 3.111.629, d.d. 11 februari 2013.
- i. Bijlage 5 (opzet bedrijfsnoodplan) wordt aan de vergunning toegevoegd.

Voor een toelichting op de in deze vergunning vermelde begrippen wordt verwezen naar bijlage 1 van deze vergunning.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

4. Aanvraag

4.1 Algemeen

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

4.1.1 Aanleiding

Nuon is voornemens een nieuwe biomassacentrale te realiseren binnen de bestaande inrichting Lage Weide te Utrecht. De centrale zal als aanvulling op de bestaande installatie in gebruik worden genomen. De nieuwe installatie wordt op de bestaande infrastructuur voor stadswarmte en elektriciteit aangesloten.

De beoogde centrale heeft een maximaal vermogen van 75 MWth en 25 MWe. Het thermisch rendement bedraagt circa 95%. Na realisatie van de biomassacentrale zal circa 25-30 % van de stadswarmte voor Utrecht met duurzame biomassa worden opgewekt. Hierbij draagt Nuon bij aan het verlagen van de CO₂ uitstoot ten behoeve van stadsverwarming in Utrecht. Voor de biomassacentrale komt dit neer op een jaarlijkse CO₂ besparing van 225.432 ton.

De aanvoer van de circa 340.000 ton biomassa op jaarbasis vindt plaats per as en per schip. Na ontvangst wordt de biomassa in pandig opgeslagen in een opslaghal. De biomassa die per schip wordt aangevoerd, wordt gelost met behulp van een losmachine en gaat via een transportband naar de opslaghal. De biomassa die per as wordt aangevoerd, wordt direct in de opslaghal gelost. Vanuit de opslaghal wordt de biomassa, via een voorbehandelingsinstallatie toegevoerd aan de ketel. Alle interne transport gebeurt met gesloten transportbanden.

In de ketel vindt met een hoog rendement de verbranding plaats door middel van een wervelbed-installatie. De vrijkomende warmte wordt omgezet in stoom en vervolgens in stadswarmte en elektriciteit.

De biomassacentrale is voorzien van rookgasreinigingstechnieken zoals een deNOx-installatie, een cycloon, een droge reactor voor de verwijdering van zure gasvormige componenten, een doekenfilter, een natte wasser en een nat elektrostatisch filter. Hiermee wordt ruimschoots voldaan aan de van toepassing zijnde beste beschikbare technieken (BBT), zoals beschreven in de zogenaamde BREF's.

Afvalwaterstromen worden zo mogelijk hergebruikt in het eigen proces. Koelwater van het hulpkoelsysteem en schoon hemelwater wordt op het Amsterdam-Rijnkanaal geloosd. De overige afvalwaterstromen worden, al dan niet na zuivering, op de gemeentelijke vuilwaterriolering geloosd.

4.1.2 Categorie-indeling volgens IPPC/RIE

In bijlage I van de IPPC-richtlijn, alsmede bijlage I van de RIE is aangegeven welke categorieën van industriële activiteiten onder de werkingssfeer van de richtlijn vallen. De voorgenomen activiteiten van de biomassacentrale vallen onder categorie 1.1 van de richtlijn: Stookinstallaties met een hoeveelheid vrijkomende warmte van meer van 50 MW.

4.1.3 Milieueffectrapportage (m.e.r.)

De biomassacentrale valt onder categorie 18.4 (de oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie bestemd voor de verbranding of de chemische behandeling van niet-gevaarlijke afvalstoffen) van onderdeel C van de bijlage van het Besluit m.e.r. De capaciteit is 1000 ton per dag, zodat de voor deze categorie in kolom 2 opgenomen drempelwaarde (100 ton per dag) wordt overschreden. Daarom is het initiatief m.e.r.-plichtig en heeft het bedrijf een milieueffectrapport (MER) opgesteld. Dit rapport is tegelijkertijd met de aanvraag ingediend.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

4.2 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd

De aanvraag heeft betrekking op:

- Het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam;
- Het onttrekken van water aan een oppervlaktewaterlichaam.

Op grond van artikel 6.2, lid 1 van de Waterwet is het verboden om stoffen in een oppervlaktewaterlichaam te brengen, tenzij:

- Een daartoe strekkende vergunning is verleend door onze minister of, ten aanzien van regionale wateren, het bestuur van het betrokken waterschap;
- Daarvoor vrijstelling is verleend bij of krachtens algemene maatregelen van bestuur.

Op grond van artikel 6.5, onder a van de Waterwet is het verboden om zonder vergunning van onze minister, onderscheidenlijk het bestuur van het waterschap water te brengen in of te onttrekken aan een oppervlaktewaterlichaam.

De hierboven genoemde handelingen zijn derhalve vergunningplichtig.

Rijkswaterstaat is waterkwaliteits- en kwantiteitsbeheerder van het Amsterdam-Rijnkanaal, de Energiehaven en de Kernhaven. Daarom heeft Nuon bij Rijkswaterstaat een aanvraag ingediend voor een Watervergunning.

4.2.1 Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handelingen plaatsvinden

De activiteit vindt plaats in het KRW-waterlichaam Amsterdam-Rijnkanaal Noordpand en de daaraan grenzende Energiehaven en Kernhaven. Het KRW-waterlichaam Amsterdam-Rijnkanaal Noordpand behoort tot de categorie M7b (grote diepe kanalen met scheepvaart) en wordt aangemerkt als kunstmatig waterlichaam.

In het waterlichaam Amsterdam-Rijnkanaal Noordpand liggen twee innamepunten voor drinkwater, te weten Nieuwersluis en Nieuwegein. Met het oog op de drinkwaterwinning en de voor drinkwater geldende kwaliteitseisen, worden op grond van het Bkmw kwaliteitseisen gesteld aan het winningswater. De beschermingszone van innamepunt Nieuwersluis loopt van km 14.6 tot km 28.6 en de beschermingszone voor het innamepunt Nieuwegein loopt van km 37.1 tot de Prinses Beatrixsluis in het Lekkanaal. De nieuwe biomassacentrale ligt niet in de beschermingszone. Voor de rest zijn er geen beschermde gebieden in het Amsterdam-Rijnkanaal Noordpand.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

Chemische toestand

In het Amsterdam-Rijnkanaal Noordpand vindt een normoverschrijding plaats van de prioritaire stof som PAK benzo(ghi)peryleen en indeno(1,2,3-d)pyreen. Van de overige relevante stoffen voldoen koper, kobalt, thallium, zink en som PCB's niet aan de norm. Zink overschrijdt ook de MAC-waarde. Na correctie op basis van achtergrondgehalte of beschikbaarheid vormen de metalen kobalt en thallium in het waterlichaam Amsterdam-Rijnkanaal Noordpand geen knelpunt meer. Voor koper en zink was geen correctie op biobeschikbaarheid mogelijk wegens het ontbreken van gegevens en deze zijn daarom een aandachtstof.

De prioritaire stof tributyltin (in water) is aangemerkt als aandachtstof vanwege analytische beperkingen (een onvoldoende lage rapportagegrens). Datzelfde geldt voor de stoffen 3-chloorpropeen, chlooretheen, cis-heptachloorepoxide, coumafos, dibutyltin, dichloorvos, ethylazinfos, heptachloor, heptenofos, mevinfos, methylazinfos, tolclofos-methyl, trichloorfon, triazofos, zilver en zink uit de categorie overige relevante stoffen. Van TBT (tributyltin) is bekend dat het een probleem is voor de ecologie van het water. Voor TBT is daarom een uitzondering gemaakt en is gebruik gemaakt van aanvullende gegevens in zwevend stof om de stof te kunnen toetsen. In het Amsterdam-Rijnkanaal voldoet TBT aan de MTR voor zwevend stof. De C10-C13-chlooralkanen zijn voor het eerst in 2008 betrouwbaar gemeten en voldoen aan de norm. Van de fysisch-chemische parameters voldoen op meetpunt Nieuwegein doorzicht en temperatuur niet aan het GEP en zijn respectievelijk geclassificeerd als ontoereikend en matig.

Ecologische toestand

De ecologische kwaliteit van het waterlichaam wordt bepaald door de situatie van de biologische kwaliteitselementen en de hydromorfologische en chemische kwaliteit voor overige relevante stoffen en fysisch-chemische parameters. Voor het waterlichaam Amsterdam-Rijnkanaal Noordpand zijn de volgende ecologische kwaliteitselementen relevant:

- fytoplankton,
- macrofyten/fytobenthos,
- macrofauna en
- vissen.

De huidige situatie per kwaliteitselement is weergegeven in de onderstaande tabel. Vanwege menselijk hydromorfologische ingrepen behoort het waterlichaam Amsterdam-Rijnkanaal Noordpand tot een kunstmatig waterlichaam en zullen de ecologische kwaliteitselementen de GET niet bereiken. Voor de beoordeling van de kwaliteitselementen is daarom een GEP (Goed Ecologisch Potentieel) afgeleid, die rekening houdt met deze ingrepen. Het GEP voor kunstmatige wateren is minimaal 0,6. In de huidige situatie voldoen nog niet alle kwaliteitselementen aan de default-GEP voor het watertype M7b. Het kwaliteitselement fytoplankton voldoet.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

Kwaliteitselement	Periode 2006-2008
Fytoplankton	0,92
Macrofyten/Fytobenthos	0,34
Macrofauna	0,38
Vissen	0,56

4.2.2 Overzicht afvalwaterstromen

De aanvraag heeft betrekking op het in een oppervlaktewaterlichaam brengen van de volgende afvalwaterstromen/stoffen:

- Koelwater van het secundaire koelwatersysteem;
- Hemelwater.

De bovengenoemde afvalwaterstromen/stoffen worden via 2 lozingspunten in de Kernhaven (koelwater) en het Amsterdam-Rijnkanaal (hemelwater) gebracht.

Verder is er sprake van het overslaan van bulkgoederen per schip waarbij morsverliezen kunnen ontstaan.

Het lozen van hemelwater en de overslag van bulkgoederen wordt echter niet meegenomen in het onderhavige besluit. Dit in verband met het feit dat IPPC-installaties met ingang van 1 januari 2013 als type C-bedrijf onder het Activiteitenbesluit (zie tevens hoofdstuk 5.1.1.2) vallen. Dit betekent dat de lozing van hemelwater en de overslag van bulkgoederen vanaf die datum niet meer vergunningplichtig zijn, maar onder respectievelijk paragraaf 3.1.3 en paragraaf 3.4.3 van het Activiteitenbesluit vallen. Daarom wordt de aanvraag voor wat betreft het lozen van hemelwater op het Amsterdam-Rijnkanaal en het overslaan van bulkgoederen aangemerkt als melding op grond van artikel 1.10 van het Activiteitenbesluit.

De onderhavige vergunning heeft voor wat betreft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam, alleen betrekking op het lozen van koelwater in de Kernhaven.

In de onderstaande paragraaf wordt nader op deze afvalwaterstroom ingegaan.

4.2.2.1 Koelwater

Voor het koelen van de hulpsystemen (persluchtsysteem, voedingswaterpomp, smeeroliekoelers van de stoomturbine, generator en het monsternamesysteem) wordt gebruik gemaakt van een doorstroom koelsysteem waarbij het koelwater na gebruik rechtstreeks via het bestaande lozingspunt van LW6 in de Kernhaven wordt gebracht. Het koelwaterdebiet bedraagt 300 m³/uur. De met het koelwater in het oppervlaktewater te brengen hoeveelheid warmte bedraagt maximaal 1,6 MW, terwijl de temperatuur van het koelwater maximaal 30°C bedraagt.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

Het koelwater wordt niet apart behandeld ter voorkoming van systeemvervuiling maar er wordt gebruik gemaakt van de voorzieningen van LW6.

4.2.3 Preventieve en procesgeïntegreerde maatregelen

De aanvrager heeft de volgende maatregelen getroffen:

- Gesloten transportvoorzieningen voor transport en overslag van de biomassa van het schip of de vrachtwagen naar de opslaghal en silo's. Hierdoor ontstaat geen verontreiniging van het afstromende hemelwater;
- Opslag van biomassa in een hal in plaats van in de open lucht. Hierdoor is er geen contact met het hemelwater waardoor geen verontreiniging van het hemelwater optreedt;
- Gesloten toevoersysteem van de opslagvoorzieningen naar de verbrandingsinstallatie. Hierdoor is er geen contact met hemelwater waardoor geen verontreiniging van het hemelwater optreedt;
- De valhoogte vanaf de transportbanden wordt beperkt zodat morsing zoveel mogelijk wordt tegengegaan;
- Morsverliezen zijn niet helemaal te voorkomen. Daarom zal de opslaghal zoveel mogelijk droog gereinigd worden voordat er gebruik gemaakt wordt van natte reinigingstechnieken;
- De gegenereerde warmte wordt volledig benut in de stadsverwarming waardoor geen afvoer nodig is van warmte door middel van koelwater dat geloosd wordt op het ARK;

4.2.4 Inname van oppervlaktewater

Er wordt voor 3 doeleinden oppervlaktewater ingenomen, te weten:

- Als koelwater voor het secundair koelwatersysteem (300 m³/uur);
- Voor de scrubber van de rookgasreiniging (5 m³/uur);
- Voor het nat elektrostatisch filter (1 m³/uur).

De biomassacentrale zal worden aangesloten op het bestaande koelwaterleiding-net op het terrein. Er komen dan ook geen nieuwe innamepunten voor oppervlaktewater.

5 Toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer

De Waterwet omschrijft in artikel 6.21 in samenhang met 2.1 het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. In artikel 2.1 Wtw zijn de algemene doelstellingen aangegeven die richtinggevend zijn bij de uitvoering van het waterbeheer:

- a) Voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste;
- b) In samenhang met de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en
- c) De vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Deze doelstellingen vormen in onderlinge samenhang het toetsingskader bij vergunningverlening. Een vergunning wordt geweigerd indien de doelstellingen van het waterbeheer zich tegen vergunningverlening verzetten en het niet mogelijk is om de belangen van het waterbeheer door het verbinden van voorschriften of beperkingen voldoende te beschermen.

De doelstellingen zijn geconcretiseerd via normen en beleid ten aanzien van veiligheid, waterkwantiteit, waterkwaliteit en maatschappelijke functievervulling door watersystemen. De uitwerking hiervan vindt plaats in de Waterwet, in aanvullende regelgeving, in water- en beheerplannen op grond van hoofdstuk 4 van de Waterwet en in beleidsregels. De vastgestelde normen en het beleid zijn richtinggevend bij de toetsing of een aangevraagde handeling verenigbaar is met de doelstellingen voor het waterbeheer. Hieronder volgt een beschrijving van het beleid waarmee bij het beoordelen van de vergunningaanvraag rekening is gehouden.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag richt het bevoegd gezag zich volgens het toetsingskader op de effecten van uw initiatief op de onder a t/m c genoemde doelstellingen.

Aan de hand van het in dit hoofdstuk beschreven toetsingskader volgt in de paragrafen 5.1.2 t/m 5.1.4 de toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer.

5.1 Beoordeling voor wat betreft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

5.1.1 Regelgeving en beleid

5.1.1.1 Landelijk beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van beste beschikbare technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

Het eerste beginsel van het preventief beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgsprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste 'de beste beschikbare technieken' toepast, zoals vastgelegd in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). In artikel 1.1 van de Wabo is de volgende definitie voor de 'beste beschikbare technieken' gegeven:

'de voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die - kosten en baten in aanmerking genomen - economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld'.

In de Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor) bevat de aanwijzing van de Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT-documenten). Deze zijn weergegeven de bijlage bij de Mor. De in de bijlage aangewezen BBT-documenten kunnen worden aangemerkt als een adequate invulling van de actuele beste beschikbare technieken die door het bevoegd gezag dienen te worden toegepast bij de vergunningverlening. De gebruikte technieken zijn getoetst aan de uitgangspunten van de beste beschikbare technieken.

Het tweede beginsel 'met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen nemen' houdt in dat als gevolg van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen. Dit tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets, waarvoor de uitgangspunten zijn vastgesteld door het Nationaal Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-

richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritaire stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage bij de Mor. De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een specifieke restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof in de mengzone, het betreffende waterlichaam en benedenstrooms.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

In de Waterwet is de verhouding tussen watervergunningen en de waterplannen nader uitgewerkt. De Waterwet stelt dat met de plannen rekening moet worden gehouden bij de vergunningverlening. (art. 6.1a Waterbesluit). Verder verwijst de Waterwet voor het kader van de vergunningverlening ook naar het stelsel van milieukwaliteitseisen voor waterkwaliteit (art. 6.21 in combinatie met art. 2.1 en 2.10 van de Waterwet en art. 4 van de Krw). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de milieukwaliteitseisen de waterplannen aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven.

De Kaderrichtlijn Water vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hier aan kan voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets.

Indien toepassing van BBT en eventuele verdergaande maatregelen niet leiden tot het voldoen aan de criteria uit de de Immissietoets, volgt een analyse van de voorziene maatregelen in combinatie met de verwachte trends in ontwikkeling van de milieukwaliteit voor dat waterlichaam en benedenstrooms gelegen waterlichamen. Op basis daarvan kan eventueel een tijdelijke verslechtering van de situatie worden toegestaan.

Getoetst moet worden of de verlening van de vergunning verenigbaar is met de doelstellingen in artikel 2.1 of de belangen, bedoeld in artikel 6.11 van de Waterwet. Indien dit niet het geval is wordt een vergunning geweigerd of worden onder voorwaarden aanvullende eisen gesteld.

5.1.1.2 Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit)

Op 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer in werking getreden, verder aangehaald als 'Activiteitenbesluit'. In het Activiteitenbesluit zijn voor verschillende activiteiten, die binnen inrichtingen plaats kunnen vinden, algemene voorschriften opgenomen. Met het Activiteitenbesluit is thans de vergunningplicht op grond van artikel 2.1 lid 1 onder e van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en artikel 6.2 van de Waterwet voor een groot aantal inrichtingen opgeheven. Het Activiteitenbesluit onderscheidt drie type inrichtingen, type A, B en C. Inrichtingen ingedeeld in type A en B vallen geheel onder de algemene regels uit het Activiteitenbesluit en hebben geen vergunning nodig op grond van de

Wabo. Voor inrichtingen type C blijft in beginsel een omgevingsvergunning (en eventueel een watervergunning) nodig. De activiteiten die zijn geregeld in hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit zijn echter ook van toepassing op inrichtingen type C en worden dus niet in die vergunning geregeld.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

5.1.1.3 Regelgeving met betrekking tot beste beschikbare technieken (IPPC)

In deze paragraaf wordt aandacht besteed aan bepalingen die voortvloeien uit de Europese IPPC-richtlijn.

Beste Beschikbare Technieken

Een hoog niveau van bescherming van het milieu moet worden gerealiseerd door aan deze vergunning voorschriften te verbinden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken worden toegepast.

In bijlage 1 van de Regeling omgevingsrecht zijn door de Minister van VROM documenten aangewezen die gebruikt moeten worden bij het bepalen van de Beste Beschikbare Technieken (BBT). In artikel 9.2 van de regeling is bepaald dat voor de zogenaamde gpbv-installaties (ook wel IPPC-installatie genoemd) in ieder geval rekening moet worden gehouden met de in tabel 1 van de bijlage vastgestelde Europese informatiedocumenten over BBT. Verder is in artikel 9.2 van de regeling bepaald dat bij de vergunningverlening tevens de in tabel 2 van de bijlage genoemde Nederlandse informatiedocumenten over BBT moeten worden toegepast. Dit zijn onder andere de zogenaamde bedrijfstakstudierapporten van de Commissie Integraal Waterbeheer en het Landelijk Bestuurlijk Overleg Water.

Europese informatiedocumenten

In de zogenoemde 'BAT reference documents' (BREF's) zijn voor IPPC-installaties per bedrijfstak of per activiteit de beste beschikbare technieken weergegeven (in het engels Best Available Techniques = BAT). De BREF's worden opgesteld voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in Bijlage I van de IPPC-richtlijn. Daarnaast zijn er de zogenaamde horizontale BREF's, waarin de Beste Beschikbare technieken voor een bepaalde activiteit zijn vastgesteld.

In Bijlage I van de IPPC-richtlijn is aangegeven welke categorieën van industriële activiteiten onder de werkingssfeer van de Richtlijn vallen. In deze bijlage zijn de installaties en activiteiten benoemd. Biomassacentrale Groene weide valt onder categorie 1.1. De BREF's uit de onderstaande tabel zijn van toepassing.

Verticale BREF	Grote stookinstallaties
Horizontale BREF	Industriële koelsystemen
	Op- en overslag bulkgoederen
	Afvalbehandeling
	Monitoring
	Cross media & economics

Datum

19 april 2013

Nummer

RWS-2013/21271

5.1.1.4 Risico's van onvoorziene lozingen

De waterkwaliteit van het oppervlaktewaterlichaam kan ernstig verstoord raken als gevolg van industriële onvoorziene lozingen. Ten einde onvoorziene lozingen te voorkomen dan wel te minimaliseren, heeft de CIW het rapport "Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen" opgesteld. Het rapport is in principe van toepassing op alle situaties die een risico voor het oppervlaktewaterlichaam kunnen vormen. Het beleidskader kan zodoende worden toegepast in het kader van de waterwet- en omgevingsvergunningverlening en trajecten in het kader van het Besluit risico's zware ongevallen (BRZO'99). Het BRZO is de wettelijke implementatie van de Europese Seveso II Richtlijn, die tot doel heeft de risico's van grote ongevallen met gevaarlijke stoffen in de industrie, voor zowel mens als milieu, zo klein mogelijk te maken.

In het kader van de Waterwet betekent dit dat analoog aan de aanpak van reguliere lozingen van afvalwater de emissie-aanpak ook geldt voor onvoorziene lozingen. Primair moet voldaan worden aan de "stand der veiligheidstechniek". Dit beperkt de kans en/of de omvang van de negatieve effecten van onvoorziene lozingen. Vervolgens zullen de resterende risico's in kaart gebracht moeten worden volgens de selectiemethodiek voor stoffen en activiteiten verwoord in bijlage 2 van het CIW-rapport. Deze selectiemethodiek is uitgebreid beschreven in het Riza-rapport "Beschrijving van de methode voor de selectie van activiteiten binnen inrichtingen ten behoeve van het uitvoeren van studie naar de risico's van onvoorziene lozingen". Bij dit selectiesysteem worden verschillende activiteiten en lozingssituaties onderscheiden en gekwantificeerd naar effecten op het oppervlaktewaterlichaam. Een overzicht hiervan is hieronder weergegeven:

Directe lozing/afstroming in het oppervlaktewaterlichaam:

1. toxische effecten;
2. sterfte van aquatische organismen als gevolg van zuurstofdepletie;
3. de vorming van drijfvlagen.

Directe lozing/afstroming op een zuiveringsinstallatie:

1. negatieve beïnvloeding van de werking van zuiveringsinstallaties;
2. overbelasting van de installatie.

De kansen en de effecten van onvoorziene lozingen worden ingeschat met behulp van het computerprogramma "Proteus II" (website: http://www.helpdeskwater.nl/emissiebeheer/ict_hulpmiddelen/proteus/)

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

5.1.1.5 Beleid ten aanzien van warmtelozingen

Sinds 21 juni 2005 is het CIW rapport "beoordelingssystematiek warmtelozingen" vastgesteld. Dit rapport beoordeelt thermische lozingen op basis van de emissie-immissieaanpak. Belangrijke uitgangspunten zijn minimalisatie van de ecologische gevolgen van de opwarming van het oppervlaktewater en van de inname van oppervlaktewater voor koeldoeleinden. In het rapport wordt geconcludeerd dat minimalisatie van het debiet grotere voordelen voor het aquatische milieu lijkt op te leveren dan strikte limitering van de lozingstemperatuur. Door minimalisatie van het debiet worden minder organismen ingezogen, wordt het gebruik van chemicaliën gereduceerd en wordt er minder energie verbruikt. In dit rapport worden een aantal berekeningsmethodes aangedragen om de lozing van warmte te beoordelen. Binnen Rijkswaterstaat is afgesproken dat als eerste beoordeling van de koelwaterlozing de sneltoets gebruikt zal worden (bijlage 3 en 4 van het CIW-rapport). De sneltoets bestaat uit een mengzone- en een opwarmingstoets. De mengzonetoets vergelijkt, op basis van een worstcasebenadering, de grootte van de warmtepluim met de grootte van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam. Volgens deze toets mag de natte dwarsdoorsnede ($T > 30^{\circ}\text{C}$) van de pluim niet meer zijn dan $\frac{1}{4}$ van de natte dwarsdoorsnede van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam.

Indien de lozing lager scoort dan $\frac{1}{4}$ voldoet de lozing, zelfs onder de slechtste omstandigheden, aan het beoordelingskader uit het CIW-rapport. Als de lozing hoger scoort dan $\frac{1}{4}$ kan het zijn dat de lozing niet voldoet. De waterbeheerder kan in dat geval aanvullende eisen aan de lozing stellen zoals het koppelen van de omvang van de warmtelozing aan de actuele afvoer en de temperatuur van het oppervlaktewater.

De opwarmingstoets brengt de opwarming van het oppervlaktewater na volledige menging in kaart. Er wordt rekening gehouden met de andere warmtelozingen die plaatsvinden op hetzelfde watersysteem.

Het oppervlaktewater mag per lozer niet meer dan 3°C worden opgewarmd. Bij de opwarmingstoets wordt uitgegaan van een maximale temperatuur van 28°C (water aangewezen voor karperachtigen), welke 98 % van de tijd niet mag worden overschreden. De achtergrondtemperatuur wordt per stroomgebied aangewezen.

Indien de lozing hoger scoort dan 3 graden opwarming of als de opwarming van de achtergrondtemperatuur leidt tot een overschrijding van de maximale temperatuur (28°C voor water aangewezen voor karperachtigen) voldoet de lozing niet. De waterbeheerder kan in dat geval aanvullende eisen aan de lozing stellen.

De warmtevracht wordt berekend met de formule:

$$P = Q \times \Delta T \times \rho \times c_p$$

waarin:

P = Warmtelast (Wth)

Q = Koelwaterdebiet (m³/ s)

ΔT = Temperatuurverschil over het koelsysteem (K)

ρ = Soortelijke massa water (1000 kg / m³)

c_p = Soortelijke warmte (4187 J / kg / K)

Doorgaans wordt de warmtevracht uitgedrukt in MWth en dan wordt de formule: $P \text{ (MWth)} = Q \times \Delta T \times 4.187$

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

5.1.2 Overwegingen ten aanzien van de beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste (veiligheid en waterkwantiteit)

Bij de behandeling van voorliggende aanvraag wordt getoetst aan de doelstellingen uit artikel 2.1 van de Waterwet die verder zijn uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2010-2015 (BPRW) en bijbehorende documenten. De invulling van de basisfuncties veiligheid, voldoende, schoon en (ecologisch) gezond water in het BPRW dienen ter voorkoming van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste.

Voldoende water, niet te veel én niet te weinig, is cruciaal voor het goed functioneren van Nederland. De grote rivieren en het IJsselmeer staan daarbij centraal. Het waterbeheer is er op gericht om wateroverlast, watertekort, droogte en verzilting te voorkomen en nadelige gevolgen te beperken. Wateroverlast, waarmee de persoonlijke veiligheid van mensen in gevaar komt, wordt aangepakt binnen het waterveiligheidsbeleid.

De biomassacentrale ligt niet in beschermd gebied waardoor er geen invloed is te verwachten op de veiligheid. Gelet op het feit dat het onttrokken koelwater weer in hetzelfde oppervlaktewaterlichaam wordt teruggevoerd, is er geen invloed te verwachten op de waterkwantiteit.

5.1.3 Overwegingen ten aanzien van de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen (waterkwaliteit)

1 Toetsing maatregelen preventie en hergebruik

Nuon heeft een groot aantal maatregelen om verontreiniging van het terrein en van het afvalwater te voorkomen. Voor een overzicht van deze maatregelen wordt verwezen naar hoofdstuk 4.2.3 van de overwegingen.

De warmte die vrijkomt bij het primaire proces van energieopwekking wordt zoveel mogelijk aan het stadsverwarmingsnet geleverd. Het te lozen koelwater is daarom alleen afkomstig van hulpprocessen (secundair koelwatersysteem).

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

Verder worden een aantal afvalwaterstromen hergebruikt. Zo wordt het ketelspuiwater hergebruikt als scrubberwater in de rookgasreiniging. Het scrubberwater wordt vervolgens weer geïnjecteerd in de ketel of wordt via een afvalwaterbehandelingsinstallatie geloosd op de gemeentelijke riolering. Al deze maatregelen worden gezien als goede invulling van het waterkwaliteitsbeleid dat primair gericht is op preventie.

2 Toetsing aan de beste beschikbare technieken (BBT)

In bijlage 1 bij de Regeling omgevingsrecht zijn door de Minister van VROM documenten aangewezen die gebruikt moeten worden bij het bepalen van de beste beschikbare technieken (BBT). De BBT documenten die voor de biomassacentrale van toepassing zijn, worden genoemd in hoofdstuk 5.1.1.3.

Bij de bepaling van de beste beschikbare technieken voor de onderhavige lozingssituatie, zijn de in artikel 5.4 van het Besluit omgevingsrecht vermelde punten en de verplichtingen zoals die in de artikelen 5.5, 5.6 en 5.7 van het Besluit omgevingsrecht zijn verwoord speciaal in aanmerking genomen. Daarbij is rekening gehouden met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel.

Voor de biomassacentrale is een IPPC-informatiedocument opgesteld. Dit IPPC-informatiedocument is als bijlage bij de aanvraag gevoegd. Op basis van de resultaten van dit IPPC-informatiedocument kan worden geconcludeerd dat de uitvoering van de biomassacentrale voldoet aan de eisen uit de BREF's.

3 Beoordeling warmtelozing

Zoals reeds in hoofdstuk 4.2.2.1 is aangegeven wordt het koelwater van het hulpkoelsysteem van centrale Groene Weide rechtstreeks via het bestaande lozingspunt van centrale LW6 in de Kernhaven gebracht. Het koelwaterdebiet bedraagt 300 m³/uur. De met het koelwater in het oppervlaktewater te brengen hoeveelheid warmte bedraagt maximaal 1,6 MW, terwijl de temperatuur van het koelwater maximaal 30°C bedraagt.

Volgens de bestaande Watervergunning voor zowel centrale Lage Weide als centrale Merwedekanaal wordt door Nuon in de huidige situatie in totaal maximaal 76.500 m³ koelwater per uur op de insteekhavens van het Amsterdam-Rijnkanaal geloosd. Maximaal 31.500 m³/uur hiervan is afkomstig van centrale Lage Weide en wordt geloosd op de Kernhaven. Het debiet vanuit biomassacentrale Groene Weide bedraagt dus minder dan 1% van het vergunde debiet vanuit centrale Lage Weide en circa 0,4% van de totaal vergunde lozing door Nuon op het Amsterdam-Rijnkanaal. In de praktijk zal de inzet van biomassacentrale Groene Weide doorgaans betekenen dat Lage

Weide minder draaiuren hoeft te maken en dat daarom de warmtelozing vanuit Lage Weide vermindert. Per saldo heeft de realisatie van biomassacentrale Groene Weide een positief effect op de warmtelozing, omdat bij deze centrale alleen hulpsystemen gekoeld worden.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

De effecten van de totale warmtelozing van de centrales Lage Weide en Merwedekanaal zijn in 2004 bepaald op basis van een 3D modellering. Uit deze modellering bleek dat de lozing van koelwater onder voorwaarden (zie voorschrift 2 van de vigerende vergunning) kon worden toegestaan. Sindsdien is centrale Merwedekanaal (MK) 10 uit bedrijf genomen waardoor er 75 MW minder warmte wordt geloosd. Met de komst van biomassacentrale Groene Weide wordt er weer 1,6 MW extra warmte geloosd. Netto gezien wordt er dus, los van het eerder genoemde positieve effect van biomassacentrale Groene Weide, 73,4 MW minder warmte geloosd. Op basis hiervan wordt geconcludeerd dat de lozing van koelwater van biomassacentrale Groene Weide acceptabel is.

In de vergunning zal voorschrift 2, eerste lid worden aangepast in die zin dat de warmtelozing van centrale Merwedekanaal (MK) 10 komt te vervallen en de warmtelozing van biomassacentrale Groene Weide (GW) wordt toegevoegd.

4 Koelwaterconditionering

Biomassacentrale Groene Weide neemt zelf geen koelwater in, maar het koelwater wordt betrokken van centrale Lage Weide (LW) 6. Dit water wordt niet geconditioneerd. De koelwaterkanalen worden door middel van thermoshock vrij gehouden van aangroei. Het koelwater van biomassacentrale Groene Weide is dan ook niet met koelwaterconditioneringsmiddelen verontreinigd maar is alleen thermisch verontreinigd.

5 Immissietoets

Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het Handboek Immissietoets. Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de beste beschikbare technieken (BBT) zijn toegepast om de emissie te reduceren. Daarnaast geldt voor nieuwe lozingen dat de immissietoets gebruikt moet worden om te beoordelen of de lozing niet onverenigbaar is met de doelstellingen en belangen zoals genoemd artikel 6.21 van de Waterwet. Bij bestaande lozingen kunnen aanvullende eisen bovenop BBT alleen op grond van de immissietoets worden voorgeschreven als de voor de relevante stoffen in het waterlichaam geldende doelstellingen (hetzij de doelstelling op jaargemiddeldebasis (JG-MKN), hetzij het MTR indien nog geen doelstelling op jaargemiddeldebasis is afgeleid) worden overschreden. Het beheerplan moet dan aanleiding geven de bestaande lozingen opnieuw te bezien. De onderhavige lozing is als zodanig in het beheerplan niet genoemd.

Er is in het onderhavige geval geen immissietoets uitgevoerd omdat het water alleen thermisch verontreinigd is en geen overige verontreinigingen bevat.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

6 Risico's voor onvoorziene lozingen

Nuon heeft een milieurisicoanalyse uitgevoerd voor de opslagtanks (inclusief de verlading) van ammoniak. De risico's zijn gemodelleerd met behulp van Proteus II. Uit de resultaten blijkt dat de risico's, op basis van het nu geldende referentiekader voor volumecontaminatie, acceptabel zijn. Derhalve wordt er geen aanvullend onderzoek dan wel risicoreducerende maatregelen voorgeschreven.

7 Bedrijfsnoodplan

Bij het indienen van de aanvraag is geen bedrijfsnoodplan overgelegd. Bij het optreden van een calamiteit kan verontreinigd afvalwater in het oppervlaktewaterlichaam komen. Deze afvalwaterstroom kan de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewaterlichaam negatief beïnvloeden. De lozing is dan ontoelaatbaar en moet zo snel mogelijk worden beëindigd. In voorschrift 17 is vastgelegd dat er een bedrijfsnoodplan overgelegd moet worden.

5.1.4 Overwegingen ten aanzien van de maatschappelijke functievervulling door watersystemen

Beleid voor de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen
Het Nationaal Waterplan kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. De functies zijn nader uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren (BPRW). Voor het Amsterdam-Rijnkanaal en de daaraan grenzende havens gelden de volgende functies:

- Drinkwater
- Koelwater
- Energie
- Scheepvaart
- Watersport en oeverrecreatie
- Beroeps- en sportvisserij
- Oppervlaktedelfstoffen
- Archeologie, cultuurhistorie en landschap

Uitgangspunt van het BPRW is dat in beginsel aan de eisen van de gebruiksfuncties wordt voldaan wanneer de basisfuncties veiligheid, voldoende water en schoon & gezond water op orde zijn. Voor de functies drinkwater, natuur, schelpdierwater en zwemwater gelden echter aanvullend op de basiskwaliteit wettelijke eisen voor de waterkwaliteit en/of het gebruik van de betreffende gebieden die voortvloeien uit Europese verplichtingen.

Milieukwaliteitsnormen voor gebieden waar water wordt gewonnen ten behoeve van de menselijke consumptie en voor schelpdierwater zijn neergelegd in

respectievelijk het Besluit kwaliteitseisen monitoring water 2009 en het Besluit kwaliteitsdoelstellingen en monitoring water (oud). Voor de functie natuur geldt dat moet worden voldaan aan de eisen die de Natuurbeschermingswet 1998 aan de betreffende Natura 2000-gebieden stelt. Doelstellingen voor de functie zwemwater zijn neergelegd in het Besluit hygiëne en veiligheid badinrichtingen en zwemgelegenheden.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

Bij de toetsing van uw vergunningaanvraag is beoordeeld of het brengen van stoffen in oppervlaktewater de vervulling van de aan het Amsterdam-Rijnkanaal toegekende functie(s) nadelig beïnvloed(t)(en). Hiervan is geen sprake.

5.2 Beoordeling voor wat betreft het onttrekken van water aan een oppervlaktewaterlichaam

5.2.1 Regelgeving en beleid

De hoofdlijnen van het nationale beleid voor het waterkwantiteitsbeheer zijn neergelegd in het Nationaal Waterplan, planperiode 2009-2015. Een verdere uitwerking en concretisering van dit beleid is gegeven in het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW-actueel) en in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2009-2015. Afspraken over het omgaan met wateroverlast en watertekort liggen vast in peilbesluiten, waterakkoorden en de landelijke verdringingsreeks. Het peilbesluit vormt het normatieve kwantitatieve kader voor de waterbeheerder onder gewone omstandigheden.

Het beleid is gericht op een systeem met voldoende water voor alle aan het watersysteem toegekende functies gedurende het hele jaar. Inzet van het waterkwantiteitsbeheer is om deze gewenste situatie onder alle omstandigheden zoveel als mogelijk in stand te houden om wateroverlast, watertekort, droogte en verzilting te voorkomen. Daarnaast is het Nationaal Waterplan erop gericht om schade aan waterorganismen als gevolg van inbrengen in en onttrekken van water aan een oppervlaktewaterlichaam zo veel mogelijk te voorkomen.

In het Nationaal Waterplan zijn aan het Amsterdam-Rijnkanaal en de daaraan grenzende havens een aantal functies toegekend. Hiervoor verwijs ik u naar paragraaf 4.2.1 en 5.1.4 van de overwegingen. Bij de toetsing van uw vergunningaanvraag is beoordeeld of het onttrekken van oppervlaktewater vanuit waterkwantiteitsoogpunt deze functies van het Amsterdam-Rijnkanaal nadelig beïnvloedt.

5.2.2 Beoordeling van de onttrekking van oppervlaktewater

Biomassacentrale Groene Weide onttrekt alleen oppervlaktewater als koelwater voor het hulpkoelsysteem. Dit water wordt via de bestaande koelwaterinlaat van centrale Lage Weide ingenomen. Zoals reeds in hoofdstuk 5.1.3 onder punt 3 is aangegeven bedraagt het koelwaterdebiet van biomassacentrale Groene Weide minder dan

1% van het vergunde debiet van centrale Lage Weide en circa 0,4% van de totaal vergunde lozing door Nuon op het Amsterdam-Rijnkanaal. Voor het inname debiet geldt dezelfde verhouding. Het hoeveelheid in te nemen oppervlaktewater door biomassacentrale Groene Weide is in vergelijking met de overige centrales te verwaarlozen en staat vanuit waterkwantiteitsoogpunt en vanuit ecologisch oogpunt de doelstellingen van het waterbeheer niet in de weg.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

In de vergunning wordt voorschrift 14, eerste lid aangepast in die zin dat centrale Groene Weide (GW) wordt toegevoegd. Verder is er abusievelijk in het wijzigingsbesluit van 28 juli 2011 voorgescreven dat door centrale Lage Weide maximaal 9,75 m³/s oppervlaktewater mag worden onttrokken. Dit moet 8,75 m³/s zijn. In het onderhavige besluit wordt deze omissie gecorrigeerd.

6 Procedure

6.1 Algemeen

De Waterwet bepaalt dat op de voorbereiding van een beschikking tot het verlenen van een vergunning voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer van toepassing zijn. In het Waterbesluit zijn hierop uitzonderingen gemaakt. Een dergelijke uitzondering is in dit geval niet van toepassing, zodat de reguliere voorbereidingsprocedure kan worden gevolgd.

Beide bevoegde gezagen zijn conform het gestelde in de artikelen 6.27, lid 4, Wtw en artikel 3.19 Wabo in de gelegenheid gesteld om advies uit te brengen over de inhoudelijke samenhang tussen de Wabo en de Waterwet-aanvraag en over de ontwerp-beschikkingen.

De samenhang tussen de Waterwet- en de Wabo-aanvraag is niet van dien aard dat deze invloed heeft gehad op de inhoud van de onderhavige watervergunning. Over de inhoud van de aanvragen en de inhoud van de onderscheiden vergunningen heeft regelmatig overleg plaatsgevonden met het Wabo bevoegd gezag. Op deze wijze is er zorg voor gedragen dat de beide vergunningen in lijn zijn met elkaar en elkaar aanvullen.

6.2 Milieueffectrapportage

Het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Utrecht draagt zorg voor de gecoördineerde voorbereiding en behandeling van het MER en de betrokken aanvragen tot vergunning.

Op 22 mei 2012 is de startnotitie van Nuon ontvangen door de waterbeheerder en ingeschreven onder nummer RWS/DUT-2012/1083. De startnotitie heeft ter inzage gelegen van 3 mei 2012 tot en met 13 juni 2012. Adviezen zijn ingediend door:

- Gemeente Utrecht; wethouder M. de Rijk (d.d. 13 juni 2012);
- Stichting Milieugroep Zullen; dhr. E. Hol (d.d. 13 juni 2012);
- Bewoners van Atoomweg 21-45; familie Levens (d.d. 13 juni 2012);
- Veiligheidsregio Utrecht; J. Buitendijk, directeur risico- en crisisbeheersing (d.d. 28 juni 2012).

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

Op 3 juli 2012 heeft de Commissie m.e.r. haar definitieve advies over de reikwijdte en detailniveau van het MER uit gebracht.

Het MER is tegelijk met de aanvraag watervergunning en de aanvraag omgevingsvergunning op 23 november 2012 ingediend. In het MER zijn alternatieven onderzocht voor de uitvoering van de beoogde bedrijfsactiviteiten en de daarmee samenhangende milieueffecten.

Op 7 december heeft de provincie Utrecht de Commissie m.e.r. verzocht om advies uit te brengen over het MER. 1 februari 2013 heeft de Commissie m.e.r. haar voorlopig toetsingsadvies uitgebracht. De Commissie m.e.r. constateert een aantal tekortkomingen. Deze tekortkomingen hebben geen invloed op de emissies naar het oppervlaktewater. In verband met deze tekortkomingen is het bedrijf in de gelegenheid gesteld om het MER aan te vullen.

6.3 Behandeling van zienswijzen

De aanvraag met bijbehorende stukken en de ontwerpvergunning hebben van 7 maart 2013 tot en met 17 april 2013 ter inzage gelegen. Over de ontwerpvergunning zijn schriftelijke zienswijzen naar voren gebracht door P.J. Levens en P.J. Levens-Weitgraven te Utrecht bij brief van 15 april 2013.

De zienswijzen kunnen voor wat betreft de watergerelateerde onderwerpen als volgt worden samengevat:

1. De effecten van het laden en lossen van schepen zijn onvoldoende beschreven;
2. De motivering met betrekking tot de zuivering van het afvalwater schiet tekort. Hier dienen strenge voorschriften te worden gesteld;
3. Door onvoorzien lozingen kan de waterkwaliteit ernstig verstoord raken.

Naar aanleiding van deze zienswijzen wordt het volgende opgemerkt:

1. De effecten van het laden en lossen van schepen zijn niet beschreven omdat het laden en lossen van schepen niet vergunningplichtig is. Deze activiteit valt, zoals in hoofdstuk 4.2.2 is vermeld, onder paragraaf 3.4.3 van het Activiteitenbesluit (Opslaan en overslaan van goederen).
2. De onderhavige vergunning betreft een wijziging van vigerende vergunning van 17 september 2008, nummer RWS/DUT-2008/3737, het laatst gewijzigd bij besluit van 28 juli 2011, nummer RWS/DUT-2011/1865 en heeft alleen betrekking op het lozen van koelwater. Het procesafvalwater en het water van de rookgasreiniging wordt indien mogelijk hergebruikt en anders via de zuivering op de gemeentelijke riolering geloosd. Het lozen van afvalwater op de gemeentelijke riolering valt buiten het regime van de onderhavige

vergunning, maar wordt geregeld in de omgevingsvergunning. Derhalve wordt in het onderhavige besluit niet ingegaan op de zuivering.

3. Nuon heeft in het kader van risico's van onvoorziene lozingen een milieurisico analyse (MRA) opgesteld. Deze analyse is gebaseerd op 3 aspecten:

- Toetsing aan de stand der veiligheidstechniek;
- Selectie van risicovolle activiteiten;
- Het modelleren van de risico's.

Uit de analyse is gebleken dat de veiligheidsvoorzieningen en -maatregelen voldoen aan de stand der veiligheidstechniek. Verder is uit de selectie van risicovolle activiteiten gebleken dat alleen de opslag van ammoniak de drempelwaarde overschrijdt en als risicovolle activiteit kan worden beschouwd. Vervolgens zijn de risico's van de opslag van ammoniak gekwantificeerd met het computermodel Proteus II. Uit de kwantitatieve milieurisicoanalyse blijkt dat alle risico's in de gemodelleerde situatie verwaarloosbaar zijn. Van een ernstige verstoring van de waterkwaliteit ten gevolge van onvoorziene lozingen is dan ook geen sprake.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

Gelet op het bovenstaande vormen de zienswijzen geen aanleiding om de onderhavige vergunning aan toepassen.

7. Conclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd. Op grond van de overwegingen bestaan er daarom geen bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning.

8. Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN MILIEU,
namens deze,
HOOFD VERGUNNINGVERLENING

mr. J.A. van der Werf

9. Mededelingen

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

Voor meer informatie over dit besluit kunt u terecht bij de in dit besluit genoemde contactpersoon. De contactgegevens staan in de begeleidende brief bij dit besluit. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen.

Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:

- Is de inhoud van het besluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het besluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het besluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over het besluit of de procedure, of wanneer u zich op een of andere manier heeft gestoord aan de wijze waarop bij de besluitvorming met u of uw belangen is omgegaan, kunt u contact opnemen.

Bent u het niet eens met dit besluit?

Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht beroep indienen bij de bestuursrechter. Met deze procedure legt u de zaak aan de rechter voor om te bepalen of Rijkswaterstaat het juiste besluit heeft genomen. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn.

De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het opstellen van een beroepschrift:

- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw beroep bereiken?
- Is het u voldoende duidelijk wat een beroepsprocedure inhoudt en weet u of u met deze procedure uw doel kunt bereiken? Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?

Hoe dient u beroep in?

Om in beroep te gaan bij de bestuursrechter moet u binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een beroepschrift indienen. U kunt uw beroepschrift sturen naar de rechtbank in het gebied waar u woont. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een beroepschrift indient dan kunt u het beroepschrift sturen naar de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

In het beroepschrift moet in ieder geval het volgende staan:

- uw naam en adres;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u beroep instelt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden) en zo mogelijk een kopie van het besluit;
- de reden waarom u beroep instelt;
- de datum en uw handtekening.

Voor de behandeling van een beroepschrift wordt een bedrag aan griffierecht in rekening gebracht.

Het indienen van een beroepschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw beroep in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. U doet dit door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.

De rechtbank zal daarvoor griffierecht in rekening brengen.

U kunt ook digitaal beroep instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

Overige mededelingen

Het hebben van deze vergunning ontslaat de houder niet van de verplichting om de redelijkerwijs mogelijke maatregelen te treffen teneinde te voorkomen dat derden of de Staat ten gevolge van het gebruik maken van de vergunning schade lijden.

Een afschrift van deze vergunning is verzonden aan:

1. Het Bureau Verontreinigingsheffing Rijkswateren, Postbus 20906, 2500 EX Den Haag;
2. Burgemeester en wethouders van de gemeente Utrecht, Postbus 16.200, 3500 CE Utrecht;
3. Provincie Utrecht, afdeling Vergunningverlening, Postbus 80300, 3508 TH Utrecht.

Bijlage 1, Begripsbepalingen

Behorende bij de vergunning van de minister van Infrastructuur en Milieu van heden, nr. RWS-2013/21271.

Datum

19 april 2013

Nummer

RWS-2013/21271

In deze vergunning wordt verstaan onder:

1. 'Afvalwater': water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen;
2. 'BPRW 2009-2015': het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren 2009-2015, zoals dat op 22 december 2009 in werking is getreden (te downloaden van www.rijkswaterstaat.nl);
3. 'Bevoegd gezag': de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Midden-Nederland namens de minister van Infrastructuur en Milieu (p.a. Rijkswaterstaat Midden-Nederland, Postbus 24094, 3502 MB Utrecht);
4. 'Gpbv-installatie': Installatie zoals bedoeld in bijlage I van de EG-richtlijn geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (ook wel IPPC-installatie genoemd);
5. 'Kaderrichtlijn Water (KRW)': richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid;
6. 'KRW-waterlichaam': volgens artikel 2, lid 10, van de richtlijn 2000/60/EG is een KRW-waterlichaam een te onderscheiden oppervlaktewater van aanzienlijke omvang, zoals een meer, een waterbekken, een stroom, een rivier, een kanaal, een deel van een stroom, rivier of kanaal, een overgangswater of een strook kustwater;
7. 'Meetpunt': een intern controlepunt;
8. 'Ongewoon voorval': een voorval waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan;
9. 'Ontvangstdatum aanvraag': eerste datum dat de aanvraag ontvangen is bij een bestuursorgaan.
10. 'Oppervlaktewaterlichaam': samenhangend geheel van vrij aan het aardoppervlak voorkomend water, met de daarin aanwezige stoffen, alsmede de bijbehorende bodem, oevers en, voor zover uitdrukkelijk aangewezen krachtens de Wtw, drogere oevergebieden, alsmede flora en fauna;
11. 'Waterbeheerder': de minister van Infrastructuur en Milieu, per adres de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Midden-Nederland, Postbus 24094, 3502 MB Utrecht.

Bijlage 4, Tekeningen

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

Behorende bij de vergunning van de minister van Infrastructuur en Milieu van heden, nr. RWS-2013/21271.

- Rioleringstekening nummer 3.111.629 d.d. 11 februari 2013.

Bijlage 5, Opzet Bedrijfsnoodplan

Behorende bij de vergunning van de minister van Infrastructuur en Milieu van heden, nr. RWS-2013/21271.

Datum
19 april 2013
Nummer
RWS-2013/21271

Waar moet een bedrijfsnoodplan ten minste aan voldoen:

A. Inventarisatie mogelijke calamiteiten

1. Opsomming bedrijfsactiviteiten:

1. Productiewijze en geproduceerde hoeveelheid;
2. Manier/wijze van opslag van stoffen alsmede de vervoersbewegingen (handeling) van de stoffen;
3. Aard en hoeveelheid opgeslagen/gebruikte stoffen.

2. Afstroommogelijkheden (van bluswater of bij lekkage en morsen) naar:

- a) Bedrijfswaterriool;
- b) Regenwaterriool;
- c) Oppervlaktewaterlichaam;
- d) Bodem.

3. Een plattegrond met daarop aangegeven:

- a) De opslagvoorzieningen van (eind)producten, grond- en hulpstoffen (incl. aard en hoeveelheden);
- b) De mogelijke emissiepunten binnen de inrichting ingeval van een calamiteit en de afstroomroutes;
- c) De aanwezige middelen en voorzieningen om calamiteiten te beperken.

B. Actieplan bij een calamiteit

1. Coördinatie en organisatie bij een calamiteit:

- a) Een lijst van telefoonnummers van organisaties die gewaarschuwd moeten worden en wanneer;
- b) Melding waterbeheerder;
- c) Afstemming met bevoegd gezag van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht;
- d) Afstemming met de brandweer.
- e) Taakstelling en verantwoordelijkheden van de bedrijfsmedewerker en overige personeelsleden bij een calamiteit.
- f) Interne procedures bij de verschillende mogelijke calamiteiten.

2. Maatregelen ter voorkoming/beperking van schade door ongecontroleerde lozing rekening houdend met afstroommogelijkheden naar:

- g) Bedrijfswaterriool;
- h) Regenwaterriool;
- i) Oppervlaktewaterlichaam;
- j) Bodem.

3. Monsternamen bij de emissiepunten/meetput.

C. Maatregelen ter voorkoming van herhaling van een calamiteit

1. Wijze van registratie van een calamiteit en analyse achteraf.

